

Gânduri din care răsar drumuri

Flavius

Într-o noapte lovită de îngheț
cu sufletul desenat pe geamul ferestrei
înghit în sec spânzurat de cuvinte,
încerc să fiu în mijlocul gândurilor
din care răsar drumuri.

Nu știu ce hram poartă, nici unde duc,
le văd numai pietrele rotunjite,
ies prin zăpada subțire ca o inimă de femeie
pusă în fața mea potrivnică,
să-și dezbrace de haine trupul întrupat în ele
și-n locul fulgilor,
să zburde pe patul alb din odaie
ori să fredoneze de plăcere
simțindu-mă atât de aproape și idiferenț
cum frâng unghiurile din geometria coapselor ei,
de nu mai înțeleg de ce nu spune nimic
și o cuprind transpirațiile și extazul.

Habar nu am de ce mă învrednicesc
să-i demonstrez ceva ce știu
și nu recunoaște niciodată.